

Naisen todistuksen
mukaan ketään
ei saa tuomita

Naisen todistuksen
mukaan ketään
ei saa tuomita

Eija Tammi

Taitto & kansi: Susinukke Kosola

© Eija Tammisto, 2016

Kolera

www.kolera-kollektiivi.fi

Painopaikka: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-7149-12-6

978-952-7149-13-3 (PDF)

Vaiennetulle

pääskysel puhkaisevat

tuulet

sotkevat sulkansa

kuin kaunis haava

se makaa silmät auki

iholla yhä säikähdyksiä

sikin sokin koukkuiset kädet ja jalat

rimppakinttujen välissä harakanpesä

Muistot ovat ahtaita. Vie kauan kasvaa niistä esiin, irrottaa raajat ja pää. Tutkia miten silmät räpsyvät sisältäpäin. Käsittää mistä katkaista, jotta säilyy sopusuhtaisena.

1.

pese vain
totuin kosketukseesi.

se ei lähde minusta

raavi niin että tärkätyt karpäset purkautuvat

huokoiseen pintaan painuvat likaiset jäljet

kuuntelen huolimaton silppua

kuin kala.

sinä avaat perkaat

uimarakon kelmeää valoa

niin kulmikas (sen kanssa on vaikea olla)

nautin kannullisen kahvia
seisaaltaan toisen ja selkeät vastaukset

unohdan

alushame on vieras ihana raato
sisältäpäin
parsittu auringon kouraisu

varon innostumasta

tarkkailet kasvoja

kuin juhla-ateriaa

epäilyttävän vakaa

kuin pimeyden pidättyvä korrektius

siltä ei voi suojautua

arvokkaasti

siivet sopivasti sijoiltaan

tanssin

joka on sinun ei kenenkään toisen

tuntematta kipua irtoat

yksi kerrallaan
pudotan portaita

mene pois

Näin puhdistat
linnun

Vaihe 1

Kyri lintu ja
leikkaa siivet
nivelen kohdalta
poikki. Kärveänä
lintua avotylle.

vielä julmemmin liikuttelen käsiä ja jalkoja
en tarkoittanut sanot

vain kuunnella ääniä

miltä ne näyttävät
kun kahvi läikkyy hämärässä

ovi lyö kaikkiin suuntiin

Vaihe 2

Leikkaa polvimuovien
ympäriältä maata auki
ja vedä jalat pois miin,
että samalla lähtevät
neidessä olevat summet.

2.

kosketan ikkunaa

vailla selitystä

hiukset leviävät musteensiniseen veteen.

muste paksua nainen samea

kyljet hajoavat rantakiviin ja esiin lehahtaa lintu toinen

kolmas

räpistelee pimeästä toiseen

äänet keinuvat kevyesti kuin veteen avatut nutturat
takeltelevat toistuvat

liian läheltä tähdätyt sivallukset

kuin kutoisi seittiverkkoa
koteloituisi

parsisi silmiä

risaisia ripsiä
solmisi luomet umpeen

ääni on kammattu suoraksi
vedetty pinnillä sivulle

se ei riitä

kun luoti uppoaa ladon seinään

mieli karkaa

jäljellä vain alastomat ikenet
rautanaulalla umpeen lyöty yksinäisyys

Vaihe 3

deikkaa pään lustra

kaulamauha auki.

Vedä mahta

alaspäin, katkeite

kaula ja poista

ruokakeruun sekä

henkitorvi.

alan keinua

paisun

ääneen ei voi puhua

edestakaisin kiinni ja auki ja kiinni ja auki

naisen todistuksen mukaan ketään ei saa tuomita

säpsähdyksistä, suoduista silmäyksistä

joku voi osua

3.

aistit kuin eläimet

valoa vasten sadetta

kun musta hella on kuuma ja sanat kuin nyrkit
hakkaavat kattoa ja ikkunaa

lakana on kapea
vuode sileä vatsaa vasten

toistat, etten ymmärrä, toistat niin että uskot. et
ymmärrä.

rajat eivät tunnu oikeilta.
vartalot ääneti

valotta

putoaisi salaa portaikoissa, siirtyisi tyhjiin ruukkuihin
täynnä vaatimuksia, kysymyksiä

puhuisi ruukuissa hiljaa, ei katoaisi kokonaan

kyse on ymmärtämisestä sanot
ihmisruumiissa on tarpeen käyttää aikaa

käsivarret ruohonkorret kaikki rikkinäiset kohtani
tiukasti kerällä

kahlattava kinoksissa ilman vaatteita
imettävä kaadetun puun lämpö

iholla yhä jälkiä

Vaihe 4

Tee rintalunna
alapselle aukko,
josta vedät fibrilmyofaatt
ulos.

4.

KATSO ÄÄNEEN

Maan mustuudessa valkoinen taivaan kiila
kyse on hallinnasta

umpimähkää jäljellä rosoiset jäljet joenuomasta
mereen

tässä maisemassa vain linnut voivat

eikä kukaan kuule

vaikka päässäni

yhä vieläkin   lukitun oven takana

ylempänä kuin ikkunoista näkyy

nainen roiskuu pitkin seinää

kalpeassa valossa jäinen väylä
niin selkeästi lakanat

ei vaan siivet

Isoäiti laskeutuu koivun oksalle aloittaa viserryksensä.

Se kertoo miehestä, joka naulattiin ladon seinään, ammuttiin kuin tikkataulu ja jätettiin kuivumaan. Ja isoäiti karkasi, siirtyi siskon kanssa yli rajan. Junalla heidät siirrettiin vielä kauemmas sinne, missä ei tiedetty, että he olivat vasta tyttöjä. Ja kun he eivät enää ole olleet, he tulivat takaisin.

Ei kukaan ole kyllin ilman hiljaisuutta

täsmällisen pimeää

piirrän nurin neulotun mekon

kaulan

valo sattuu yhä uudelleen

ääneen

piirrän suun

lakanan käänneissä
pyykkipojilla tuulessa kiinni
äänet alkavat

väristä
sateesta

horisontin reunasta toiseen

ojennat peilin

heijastuksessa sisko reunasta lohjennut

juoksee pitkin peltoja

huutaa

hänellä on sisällään mies

sitä ei saa ulos

5.

piikkilanka purkautuu hihasta veri taskusta helmaan
pysyttele monen päivämatkan päässä

väistä

valoa vasten

arvet näkyvät

peitto kääntyy syrjään

hankaan itseäni ovea vasten ennen

kuin suojelet meitä toisiltamme

muodottomiksi

Kuin kutoisi verettömiä poikia, istuttaisi polvelle
tarinat, joissa kukaan ei ole kyllin hyvä. Tarinat
täyttävät sormet ja sieraimet. Kun ensimmäinen
ilmestyy kaulalle, suusta roiskuu raivokkaita sanoja.
Pelkään huulten hajoavan. Isoäiti aloittaa suorimisen.
Suorii suuta. Se muuttuu viivaksi ja putoaa pimeään.

tuhansittain taukoja unista
täytyy pitää on pakko
rajat eivät tunnu oikeilta.

ei etäällä mistään liian tässä

täynnä siipiä, sormia, siskoja ja spermaa

läpi yön linnunruumiit nirskahtelevat askelten alla.
nostan yhden. se on irronnut

kasvot kadonneet. silti se muistaa, sylkee tähtiä yöhön.

likaa ei nielaista kevyesti

puhuu vain horsmista ja tuhkasta

syöttää lokeille vanhat nitronsa

ne lentävät kuin vain isät lentävät

itkevät

Vaihe 5

otetaan sydän ja
kipipaino talleen
ja painota veri
pois sydämestä.

Vaihe 6

Halkaita
kivipöytä.

Poista kiitä
sivusta.

6.

PEDOT KUIN NAISSET SYVÄSSÄ HANGESSA

Vaihe 7

Huuhdo limity
muokkeliestti.

Sidos fittien

kaulanauka, siipien

tyngät ja jalat
selkäpuolelle yhteen
niin, että rinta
jää paljaksi.

olen tajunnanliikahdusten aluetta

alati valppaana.

huulet kiinni kämmenpohjissa

toistan, ettet ymmärrä, toistat niin että uskot

niin ei voi sanoa

viilto terävä kynsi

ilo vetäytyy

repii kynsinauhan

istu hiljaa sylissä, kilpenäni

muista

kipu muuttaa muotoaan

paisuu

kiristyy

kunnes kilpi säröytyy

ikään kuin olisi normaalia että halusin

lyödä

puhua

kuinka solki koskettaa

nurmi tahraa sormet

pitäisikö sinun

minunkin

mistä vain sipaisusta

silloinko olen

olenko

silloin sietämätön

Vaike &

Riiputa lintua

tarvittaessa

viikissä, mutta

ei pakkauksa.

Käsin kirjoitetuista teksteistä kiitokset Mari Viertolalle.

Resepti on kirjasta Kai Linnilän ja Hanna Pukkilan
toimittamasta teoksesta *Elsa Helmisen ruokavuosi 1896* :
Isomummin keittiö (Helmi Kustannus)